

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kürzaparti-utca 31. szám,
hova a lap szellemi részét
illető közlemények, előfizetési
pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNY.

Hirdetések árát

valamint nyilt-téri közlemények
kiadó-hivatalunk méret szerint olcsón számít

Egyes példányok kaphatók
nyomdánkban, Stark N. és
Szigetby Z. könyvkerekben
számunként 5 krajczárért.
Kéziratok vissza tartatnak.

Megjelenik hetenként háromszor:

vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Főszerkesztő:

SIMA FERENCZ.

Felelős-szerkesztő:

PINTÉR GYULA.

Lapunk megrendelhető:

a kiadó-hivatalban és lapkihordóink utján
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Voltunk, vagyunk és leszünk!

A meghatottság és az öröm emez óráiban nincs hangulatunk ahhoz, hogy vitázzunk és pörbe szálljunk a hiperlojalitás kislelkű alázatosságával. Am nevezék hát hódolatnak azt a páratlanul fölséges jelenetet, amely június 8-án Budapesten lefolyt. A mi szívünk büszke dobogása azt hirdeti nekünk, hogy az egy életerős, nagy nemzet világra szóló diadalünnepe volt.

Diadalünnepe, ahol ép úgy megbámulta a világ a multból átöröklött fényt és pompát, mint ahogy elismeréssel adózott kulturális előhaladásunknak; amelyek együttesen tanubizonyosságot szolgáltatnak arról, hogy: voltunk, vagyunk és leszünk.

Voitunk, mert magasabb történelmi hitvatást híven, odaadón és dicsőségesen töltöttünk be. Vagyunk és leszünk, mert a folytonos haladáshoz és fejlődéshez nem hiányzik lelkünkben az akarat és az erő.

Voltunk, vagyunk és leszünk, mert a magyarok Istene velünk volt mindenkor és bizonyára nem fog elhagyi a jövőben sem. S ha Isten velünk, ki ellenünk?

* * *

Az ünnepély lefolyásáról a M—g. a következőket írja:

Hó! Cezárók, kik egy triumfuszmenet okáért birodalmakat fulasztottatok vérbe, a mai nap elhomályosította fényetek emléket. Az a hódoló diszmenet, melynek leirhatatlan pompájában ma egy millió ember gyönyörködött, felültul minden látványosságot, melynek emléket a történet s a hagyomány megőrizte.

Es nincs nemzet a világon, a magyaron kívül, mely ezt a mesés pompát, ezt a ragyogó díszet a nemzet történetének és motívumaiból így megteremteti tudja. Mert minden, mi a mai hódoló diszmenet szemlélésekor az emberek kedélyét megkapta, mi azt örök emlékez tesse tette minden magyar szívében, a nemzet történetéből sarjadzott. Egy ezeréves harci kultuszának fényes emlékei sugároztak le annak az ezer főnyi bandériumnak minden fegyver és öltönydarabjáról. Apotheozisát ünnepelte az a fejedelmi fényűzés, mit különböző korszakokban kardjával és eszével a magyar megszerezni tudott magának.

Es épp azért semmiféle emberi művészet, álljon bár a tökéletesség legmagasabb fokán, ehhez hasonlót rögtönözni nem tud. Egymást felváltó történelmi korszakok harczi fényűzéséből teltett ki a mai hódoló diszmenetnek ruha- és fegyvertára. A mi ott pajzsokon, sisakon, ezimereken, pánczélingeken, fegyvereken, nyeregszerszámokon, mentéken, huszárkákön, atillákön, kalpagon, sarukon, kacagányokon s bintókon festőt, szépet s elragadót láttunk az

mind egy reflektor-sugara saját történetünk ezeréves fényének.

89 törvényhatóság bandériuma vonul ki, hogy meghajtsa zászlót a magyar király előtt. Hozzajuk csatlakozott a törvényhozás lovascsoportja. Így mutatta be hódolatát a legdaliásabb, a legrégebb lovas nemzet: a magyar.

Ezer dalaas lovas kísérte a koronát s drága Klenódiúmat a főváros modern utcáin a feudális fény pompájával. S ezt a paratlan látványosságot mutató menetet az egyházi méltóságok, a kormány tagjai, a zászlós uraknak, a főrendeknek és a képviselőknél diszkocsai egészítették ki.

Egy egész óra hosszáig gyönyörködhetett az emberi szem olyan látványosságban, mint csak ritka századok mutatnak. A vegtelen, hosszú uton, gyalogjárókról s tribunókról olyan közönség nezte a menetet, melynek szíve tüáradt a lelkesedéstől, mely elragadtatásának hiába keresett szavakat mely feszült figyelemmel, megilletődött kedélyhangulattal állt órahosszakon át sortat az egő nap nevében, s mely tavozásakor végtelen büszkeséggel s boldogsággal ismételte:

— Látam, mindent láttam.

De a dalaas menet szimpompáját, fényet, tündöklést emberi szó, toll s ecset hiába akarna festeni. A változó percznek minden fordulata újabb meglepetéseket hozott a gyönyörködő szemnek. A tündérmesék káprazata prozai szurkeségnek tetszett a plasztikusán megjelent valóságai szemben. Minden törvényhatóság idehozta történetének szent erekeit és történelmi pompáját. A zászlós urak és főrendek a történelmi családok fényűzését. Harczok viharában megtepett zászlók alatt vonultak fel az egyes bandériumok, s a legendák homályába letűnt dicső mult elevenedett meg szemünk előtt, a mint csatiosok által vezetett prúszkózi parpákon végrehaladtak a híres nevű országnagyk.

A meghatott közönség, amint egy ismerős alakot megpillantott, lelkes ejzenzesben tört ki.

— Ez a legszebb, ez a leggyönyörűbb. . . hangzott minduntalan.

— Eljenek a bevesmegyek! kiáltotta mindenki önkénytelen elragadtatással, a mint a pánczélinges Dobó korabeli hadiöltözeteket megpillantották. Es sorba megjelentek mindannyian, a nagyszabású szászokt épúgy, mint a komaromi szekeres gazdak díszöltözetében megjelentek.

Es hosszú idő telt el, míg a Vérmező torkolatánál a délceg heroldok harsonái először megszólaltak jelt adván, hogy a menet meginduljon, addig, míg a régi bandériális, insurekziós Rákóczy-korabeli s egyéb zászlók a király előtt meghajlottak, hogy ennek az ezeréves nemzetnek a hódolatát bemutassák. De ennek az időnek egyetlen egy pillanatát sem veszi örökébe a mulandóság. Örök felejthetetlen marad az, mint a legszebb szubjektív felbuzdulás mely valaha egy nemzet lelkéből fakadt.

Az 1000 főből álló bandérium Budán, az ugynevezett Vérmezőn gyülekezett, ahonét a királyi palota előtt elhaladva, a Má-

tyás templomban magához vette a koronát és a koronázási jelvényeket, s ezeket egy pompás diszkocsiba elhelyezve, a Margit-hidon át az új parlamenti palotába vitte.

A parlamenti palota fényes kupolatermében összegyult a törvényhozás mindkét háza, s a főherczegek és a főherczegnők jelenlétében, a korona kitétele mellett, megtartotta az együttes diszülést.

A diszülésen — melyen gróf Károlyi Tibor főrendiházi alelnök és Szilágyi Dezső képviselőházi elnök közösen elnökötek — gróf Károlyi Tibor lendületes megnyitó beszédet tartott; azután fölolvasták az ezredéves ünnepélyről szóló, a felsége által már szentesített törvényt, s azzal Szilágyi Dezső berekesztette az ülést.

Innet a főrendek és a képviselők a lánchidon át a királyi palotába vonultak, ahol a király és a királyné fogadta őket. Az ünnepi szónok Szilágyi Dezső volt, aki a következő hatalmas beszédet mondta:

Felséges császár és apostoli király!

Legkegyelmebb urunk!

Huszonkilenczedik évfordulója annak, hogy Felséged magyar birodalmának országgyűlése örömben és reményben állott a trón előtt és Felségedet mint megkoronázott királyt üdvözölte.

A mai uapon hátalélt szívvel jelenünk meg Felséged előtt. Megjelentünk, hogy kifejezzük hálás hódolatunkat a ma hatályba lépett törvény szentesítéseért és az abba foglalt királyi nyilatkozatért, melynek visszhangja milliók hálás szívéből és ajkáról száll fel a trón számolyához.

Az a márvány, melybe a törvény belesz, eimáhabatik: de soha ki nem apad a nemzet szívéből az erkölcsi erőnek az a forrása, melyet e fejedelmi nyilatkozat fakasztott, melyből a legkésőbb nemzedékek nagy és nehéz napokban is lelkesedést fognak meríteni.

Felkísértük a koronát is e nagy alkalomra, hogy arra ramutavta, tanubizonyosságot tegyünk, hogy az felségedet nemcsak jog szerint illeti meg, hanem fejedelmi erényenél fogva is, a melyekkel e korszakot betöltötte.

Vegye Felséged kegyesen hálás hódolatát annak a nemzetnek, mely a koronát és az alkotmányosságot soha elválasztani nem tudta.

Midőn Felségedet, oldalán a királynéval, a kit e nemzetnek soha nem szűnő halája és kegyetele környezi királyi hazunk fényes tagjainak közepette mint emlékeink és örömeink osztályosát és jövő törekvéseink vezérét megjeleni láttuk:

midőn azon királyságokból és országokból, melyekkel Felséged uralkodóháza alatt kapcsolatban vagyunk, a kormány és számosan a törvényhozó testület köréből ünnepélyeink jelenlétükkel megtisztelték és barátságos érzelmeiket kifejezték; midőn a szövetséges és barátságos államok

ÜZLET ÁTHELYEZÉS. BRÜLL FERENCZ tudatja a mélyen tisztelt vevőivel és a n. é. közönséggel, — hogy üzletét a MAI NAPON a Jurenak házból az ÖREG TAKARÉK házába a Szépe Károly-féle üzlet közvetlen szomszédságában, a volt Weiner Farkas bolthelyiségébe már teljesen athelyezte.

üdvözlőket és jókívánataikat küldötték és rokonszenvűket nyilvánították Felséged előtt;

lelkünkben felébrednek a multnak dicsősége képei és érezzük, hogy erős a király és a nemzet, midőn érzésében és törekvéseiben egybe van olvadva.

Áthatva attól a tudattól, hogy csak az a nemzet számíthat hosszú fennmaradásra, mely kegyelettel tekint vissza őseire és megszívleli azon nagy tanulságokat, melyeket a gondviselés irt be történetébe: mi ezredéves fennállásunk megünneplésénél a jövő utját a mult tapasztalatai világával vizsgáljuk meg.

E megünneplésre a koronázás évfordulóját választottuk; Király és Nemzet e napon egyesültek egy oly törekvésben, melyben mind a kettő rendületlenül megmaradva, az egységes magyar állam, annak alkotmányos függetlensége és ősi szabadságai, a magyar nemzet oszthatatlan egysége és a magyar államnak az uralkodóház közösségén alapuló kapcsolata Felséged többi királyságaival és országaival beláthatatlan időkre biztosítva van.

Felséges urunk! Mi mindezekben a multból örökölt és a jövőben változatlanul fentartandó alapjait látjuk politikánkknak. Nem egyszeri megfontolás nem egy alkotás hozta létre mindezeket; a fellendülés és hanyatlás váltakozó korszakaiban folytonosan működő erőnek és súlyos tapasztalások árán elért tanulságoknak eredményei mindezek. Ha azok bármelyikétől időről-időre eltérés történt a királynak bölcsesége és a nemzetnek nyugodt ítéllete felismerve a trónnak és a hazának elválaszthatatlan érdekeit és sorsát, visszatértek ezekre az alapokra.

Ezen átorokólt alapoknak fentartása, azok követelményeinek intézményekben minél hibebb megvalósítása és rendíthetlenné tétele nemcsak törvények által, hanem az azokhoz fűződő ragaszkodás erejénél fogva is: ez az a feladat, melyben király és nemzet ama nagy napon egyesültek.

Mint a magyar állam egysége, ép oly sérthetetlen az a történet által szentesített viszony, a mely Magyarországot és társországait egy állami közösséggé összefűzi és a társországok alkotmányos különállása, autonóm jogai, külön területe és politikai nemzetisége.

Századok tapasztalása mutatja, hogy e földön csak egy erős és egységes állam képes feladatainak megfelelni. Az állam és a politikai nemzet egysége fentartó erő. Sem ez, sem a hazafiség nem követelik a Magyarországon létező különböző nemzetiségek elenyészését; a mit az megkíván, az abban áll, hogy hűséggel a magyar állam iránt mindenki törekvése a haza határain belül maradjon és munkájának és érzéseinek legnemesebb részét mindenki a haza érdekeinek és céljainak szentelje.

Mint a magyar nemzet politikai egysége, ép oly sérthetetlen a faj- és valláskülönbség nélküli egyenlőség, az egyéni és politikai jogok terén és az igazságos és egyenletes részesedés az állami védelemben és az állami gondozás jótéteményeiben.

A mult dicsősége és szenvedése, az áldozatok és az elért eredmények, hazánk megszentelt földje és azok a politikai kincsek, a melyek történetünkben fel vannak halmozva, az egész magyar politikai nemzet műve, érdeme és tulajdona, mindazoké, kik hű szívvel a haza iránt, küzdöttek és szenvedtek.

A mint közös a mult és annak eredményei: úgy mindnyájunkat illetnek a jövő nagy kötelességei és munkája, míg hazának és hazaszeretetének e földön értelme lesz.

A történet hagyta ránk azt a kapcsolatot, mely az uralkodóház közösségén alapul és a mely a magyar államot Felséged többi országaival összeköti. Századok alatt alakult meg ez a viszony és midőn egy nagy katasztrófa után Szent-István birodalma három darabra széttört, az állam és a nemzet egysége ezen kapcsolat mellett lőn újra helyreállítva.

A jelenkor alakulásai mutatják, hogy ezen kapcsolatra ép oly szükség van ma, mint volt valaha a letűnt századok folyama alatt; mert az erőnek és biztonságának forrása, nagy és maradandó érdekek sikeres védelmének és érvényesítésének biztosítéka a monarchia mindkét államára nézve.

Az osztrák-magyar monarchia hatalmát mindkét állam erejéből meríti. Az együttes erő biztosítja számunkra a béke áldásait és adja meg az igazi súlyt a nemzetközi helyzetben. Ezért mindkét állam

érdeke az, hogy az osztrák-magyar monarchia ne csak szilárd és erős legyen, de ezt a meggyőződést mindenütt fel is keltse. Így lesz állása erős és szövetsége értékes. Meghajlunk a mult ezen tanulságai előtt és midőn a jövő feladatait átgondoljuk, számot vetünk helyzetünkkel és erőnkkel; önérettel, de vérmességgel és elbizakodás nélkül lépünk át a határon, melyet ünneplésünk a mult és jövő közé von.

Mi a művelt nemzetek közösségében és nagy versenységének közepette élünk. Fejlődésben lépést kell velük tartani. Jól tudjuk, megpróbáltatások, nagy és nem lankadó erőfeszítések várnak reánk. Politikai és társadalmi kérdések, melyek másutt máris válságokkal fenyegetnek, nálunk is előtérbe fognak tolni.

Mint történetünk eddigi folyamán, jövőben is készségesen elfogadjuk a polgárosodás nemes és megértelt vívmányait: de ragaszkodunk államunk nagy történelmi alapjaihoz és ápolni fogunk minden fentartó erőt, melyre a mult tapasztalata reámutat.

Ily fentartó erő: a ragaszkodás a trónhoz és az uralkodóházhoz, mely a nemzet minden rétegében őserővel él, mely abból a meggyőződésből fakad, hogy az uralkodóház és a nemzet érdekét sorsát, a haza és a király iránti hűséget szétválasztani sohasem lehet. (Zajos éljenzés.)

Soha meg ne gyengüljön ez az érzés szívünkben. Soha el ne homályosodjék ez a tudat elménkben. Maradjon ez hagyomány minden időknél át a királyi családban és a nemzetben egyaránt.

Midőn hódolatunk a legmélyebb tisztelettel bemutatjuk odaadó bizalommal áldozatoknak kérjük Felségedet: legyen vezére törekvéseinknek. (Zajos éljenzés.)

A Mindenható különös kegyelmében részesíté a nemzetet, midőn adott egy oly királyt, ki az erők egyesítésének, a lelkesítésnek és mérséklésnek hatalmát bírja. (Zajos éljenzés.)

Buzgón imádkozunk a Gondviseléshez: vegye továbbra is oltalmába és Tartsa meg Felségedet a trónon minél hosszabb időknél át.

Eljjen a király!
Szünni nem akaró hosszas lelkes és zajos éljenzés kísérte e remek beszédet.

A király válasza.

Erre ő Felsége következőleg válaszolt:

Tisztelt Urak Főrendek és Képviselők!

Kedvelt Hivem!

Órömmel üdvözlöm kedvelt Magyarországom főrendeit és képviselőit itt egybegyűlve s köszönettel fogadom hódolatukat, hálát mondom az isteni gondviselésnek mely megélnem engedte, hogy szeretett magyar nemzetemmel együtt ünnepehessem a magyar állam ezeréves fennállásának emlékét.

Ritka és meghatározó történelmi időszakot jelző ünnepély s midőn az egész ország átérzi annak nagy jelentőségét, emlékezzünk meg mindenekelőtt kegyelettel őseinkről, kiknek bőcsesége az Isten oltalma mellett biztosította az állam eddigi fennállását és merítsük a történelemből azon hasznos tanulságokat, hogy ezen ország csak akkor volt erős és virágzó, midőn hű királyukhoz és vallásukhoz híven ragaszkodva egymás közt testvéries egyetértésben éltek, — de ellenkezőleg, veszályok környeztek akkor, midőn belső viszályok zibbasztották életerejét.

De még arra is utal a történelem, hogy hálisan emlékezzék meg az ország azon szomszédjairól és azon nemzetekről kik készségesen siettek az ország segítségére, különösen akkor, midőn a több, mint száz éves idegen uralomtól való fel szabadulásért küzdött, s emlékezzék meg azon szomszédjairól is, kikkel az országot a jó és balsors s őseink bölcsesége összefűzte, alakítva velünk azon monarchiát, melynek fennállása e helyen európai szükség, melyet őseinktől örököelve, utódainknak sértetlenül fentartani szent kötelességem, a mint azt mind a két állam saját érdeke is kívánja.

Hő óhajtatásom azért, hogy ezen kapocs iránti érzék nemcsak mindenkor sértetlen maradjon, s hogy ezen érzék és rokonszenv kölcsönös legyen a monarchia mindkét államában, s kölcsönös legyen egyszermind azon tudat is, hogy ezen össze-

tartozás alapján nemcsak jogai, hanem kötelességei vannak mindkét félnek, a mint ezt egy a pragmatica sanctio valamint az az annak kifolyásaként teremtett mostani közjogi alap is bölcsen elrendeli, mely alapon az egész monarchia, de különösen szerett Magyarországom oly örvedetesen fejlődött és felvirágzott, — a nélkül, hogy ez által veszélyeztetnék a magyar állam és a magyar politikai nemzetnek rendőltlenül fentartandó egysége s a különféle nemzetiségeknek az egységes állam és a törvények tisztelete melletti fejlődése, valamint azon a történet s a törvények által szentesített viszony, mely Magyarországot társországaival, azok külön autonóm jogainak fentartásával összefűzi.

Ezer év az államok életében is hosszú idő. Fényes korszakok mellett sok viszontagság is érte ez idő alatt az országot. Nagy katasztrófák következtek, melyek a nemzet lángoló haza és szabadságszeretete harcai vívtsége s balsorsban tanusított szívós kitartása, az isteni gondviselés segítségével mindig leküzdötte a veszélyeket, fényes tanúságát adva eképen életerejének s államfentartó képességének.

Ez ünnepélyes pillanatban elismeréssel kell, hogy emlékezzem meg a magyar nemzetnek e kiváló tulajdonságairól és hő óhajtatásom, hogy a jövő századok végtelen folyamán a nemzet egyetértésben királyával mindig az igazi hazaszeretet szövétének vezérelje s a béke áldása közepette is higgadt, a körülményeket és létező viszonyokat számbavevő megfontolással biztosítsa az állami élet nyugodt fejlődését és felvirágzását.

Mérvadó szerep jut a haza sorsának intézésénél az országgyűlésnek: azért hő óhajtatásom az is, hogy az országgyűlés mindkét házának minden egyes tagja áthatva hivatásától, valamint azon tudattól hogy ebbeli állásával nem csak különös jogok, hanem kötelességek is összekötve az ország irányában mely a törvényhozástól anyagi és szellemi jólétének gondozását és előmozdítását méltán várja, szorgalom és hasznos munka által a várakozásnak megfelelni igyekezzék, mely működésében teljesen összhangzó támogatásomra és kegyelmemre mindenkor számíthat.

S e nemes feladatot kölcsönös bizalommal és közös erővel teljesítve, valószínű fog a mai ünnepélyes ülésükben kihirdetett kegyeletes törvényben foglalt azon kijelentés, hogy: „Szilárd alapjai ezek annak az áldásos összhangnak, a melynek ereje a jövő századok biztos haladásának is zálogát képezi.”

Adja az ég, hogy úgy legyen, most és mindenkor!

Leirhatatlan lelkesedéssel hallgatták a király igazán fejedelmi beszédét, melyet gyakran szakítottak meg zajos éljenzésekkel. Az országgyűlés tagjai szinte elrészkenyultek és sokatnak köny csillogott a szemében.

A mikor a király beszédét elmondotta, a citadellán megdördültek az ágyuk, melyek a már felejtethetetlen ünnepség befejezését is jelentették.

„Nagyhatalmu bizottság” cím alatt lapunk mult számában szigorú bírálat alá vetők a városi közegészségügyi bizottság eljárását. Mint halljuk, a kritikát nagyon zokon vette a nevezett bizottság néhány tagja, s különösen a bizottság elnöke, aki — őszinte sajnálatunkra — a cikkben személye ellen intézett támadást látott.

Szerencsére, elég bizonyítékát adtuk már annak, hogy nemcsak szókimondók vagyunk — ami nem nagy mesterség — hanem a felelősség alól sem szoktunk kibujni. Nincs okunk tehát a meghátrálás vádjától tartani, midőn — az igazság érdekében — kinyilatkoztatjuk, hogy említett közleményünknek egyáltalában nem volt tendenciája az, hogy bárki ellen személyes inzultust képezzen; és kiváltképpen távol állott tőlünk az a szándék, hogy megbántuk a közegészségügyi bizottság érdemes elnökét, akinek egyéniségét mindenkor tiszteletben tartottuk, és a közegészség ügye iránt számtalanszor tanusított

meleg érdeklődését és odaadó buzgóságát teljes elismeréssel méltányoljuk

Kritikánk hangjának élessége és modorának könyörtelen volta tehát pusztán abból a minden személyes vonatkozást nélkülöző — elvi álláspontunkból származik, hogy a városi adminisztráció körében sem a tisztviselőktől, sem a közmegbízásban eljárótól semmiféle tulcupást vagy önkénykedést szó nélkül el nem tűrünk, és állandóan öröközni fogunk a fölött, hogy mindenki a saját törvényes hatáskörének keretében és a formák szigorú megtartásával teljesítse a kötelességét.

Közvetlenül a tisztújítás után, lapunk f. évi május 10-én megjelent számában szóról-szóra a következőket írtuk: „Részünkről már most kinyilatkoztatjuk, hogy az eddignél nagyobb szigorúsággal, fokozottabb éberséggel ellenőrizzük a jövőben a tisztikar működését. Aki hibát, mulasztást vagy vétét követ el, az ne számíton semmi elnézésre, semmi kíméletre. Nem várjuk és nem engedjük, hogy a hibák ostromozásában a másik párt megelőzzön bennünket, hanem mi leszünk minden bollaúnak a legszigorubb bírái.” stb.

Ezt az álláspontunkat akkor helyeselte pártunk vezére, egyértelműleg helyeselték pártunk oszlopos tagjai, és magáévá tette a polgármester is, aki kijelentette, hogy az ellenőrzése alatt álló tisztviselőkkel szemben, minden személy válogatás nélkül, ezt az elvet fogja zsinórmértékül tekinteni.

S valóban, ha azt akarjuk, hogy adminisztrációinkban még az irigység se találjon hibát, nemcsak mindenkinek pontosan és hiven kell teljesítenie a kötelességét, hanem a formákat is szigorúan meg kell tartani. Hiszen a városi tanács ellen mi czímen indították meg a fegyelmi havyszáj? Talán bünt követelt el a tanács, avagy kárt okozott a városnak? Dehogy. Mindössze annyit tett, hogy sürgős esetekben itt-ott megszegte a formát. Oly dolgokat, amelyek törvény szerint a képviselő testület hatáskörébe tartoznak, utólagos jóváhagyás fentartásával a saját ügykörében intézett el; s ez bőven elég volt arra, hogy — habár a képviselő testület utólag minden tanácsi intézkedést a magáévá tett — országvilágnak kikürtöljék, hogy Szentesen egy törvényitpró magisztrátus garázdálkodik, amelyet kö z é r d e k b ő l sprengolni kell.

A városi adminisztrációnak tehát jó szolgálatot teszünk akkor, ha preventíve alkalmazzuk az erélyt, és mindenkiből — a tisztviselőkből, a tanácsból, a bizottságokból — gyökéren kiirtjuk a hatáskör túllépésére való hajlandóságot.

A hatáskör túllépése különben is jogtalanság. A jogtalanság pedig kétféle. Vagy tájékozatlanságból származik, akkor hiba. Vagy öntudatos és szándékos, akkor visszaélés.

A közegészségügyi bizottság eljárásával szemben mi az enyhébb minősítést alkalmaztuk. Ha a kritika hangja mégis élesebb volt, mint a milyent a minősítés indokolta tész, azt a fentebb előadottak után ne vegye érzékenyen a bizottság. Hiszen az orvos urak legjobban tudhatják, hogy operálni kesztyűs kézzel nem lehet.

Helyi és vegyes hírek.

— **Felhívás.** Vattai Vincze oktató ur volt tanítványai folyó hó 8-án d. u. 5 óra-kor tartott szűkebb körű értekezletének határozata szerint mindazon iskola társakat, kik 1871-től e mai napig nevezett oktató urnak bármely évben tanítványi voltak, s íranta hála és szeretetet éreznek: nevezett oktató ur 25 évi sikeres és áldásos működésének mikénti megünneplését megállapító értekezletre f. hó 11-én (csütörtökön) d. u. 5 órára

a szentesi ev. ref. egyház tanácstermébe ezenel meghívja..

Szentes, 1896. június 9-én.

Pap Lajos,

ev. ref. körlelkész,
miot az értekezlet elnöke.

— **Ártéri leszámolás.** A napokban említettük, hogy az ártérbé ideiglenesen bevont, de onnét a műszaki ártérfejlésztés alkalmával kimaradt földék után befizetett járulékokra vonatkozó leszámolás valahára elkészült, s közzemlére fog kiéetelni. Ujabb értesülésünk szerint a munkálat a városi adóhivatal egyik osztályában megzemléhető, s a felszólalások június 10-től aug. 10-ig terjedő két hónapi idő alatt adandók be.

— **Záróvizsgák a Szentesi ev. reform. egyházban az 1896. iskolai évről.**

Június 14-én d. e. istenizetelet végeztével a gimnáziumba járó reform. vall. flu. — d. u. a polgári leányiskolába járó nőnövendékek vallásvizsgái. Ugyanaz nap d. e. gyümölcsfa nemesítés vizsgálat. „ d. u. tornavizsga és női kézimunka kiállítás.

Június 15-én d. e. a központi fliskola V. VI-ik oszt. Vagyis: Vattay Vincze, I. II-ik oszt. „ d. u. „ Vagyis: Papp Lajos, IV-ik oszt. „ 16-án d. e. „ Vagyis: Sajó Sándor, III-ik oszt. „ d. u. „ Vagyis: Kovács Lajos, 17-én d. e. a kiséri flisk. I. II. III-ik oszt. Vagyis: Paksy János, „ d. u. „ leányisk. I. II. III-ik oszt. Vagyis: Kabai Endre, „ 18-án d. e. a központi leányisk. I. II. III-ik oszt. Vagyis: Tergey Ferencz, „ d. u. „ IV. V. VI-ik oszt. Vagyis: id. Csató Sándor, „ 19-én d. e. az alsóp. leányisk. III. IV-ik oszt. Vagyis: Falábu Sándor, „ d. u. „ leányisk. I. II-ik oszt. Vagyis: Szabó Lajos, „ 20-án d. e. felsóp. külső flisk. I. II-ik oszt. Vagyis: Takacs János, „ d. u. „ külső leányisk. I. II-ik oszt. Vagyis: Katona József, „ 21-én d. e. a felsóp. belső leányisk. III-ik oszt. Vagyis: Kovács János, „ d. u. „ I. II-ik oszt. Vagyis: Papp Antal, „ 22-én d. e. „ IV. V-ik oszt. Vagyis: Varga Ferencz, „ d. u. „ flisk. I. oszt. Vagyis: Körtvélyesi Sándor, „ 23-án d. e. „ IV. V-ik oszt. Vagyis: Pap László, „ d. u. „ II-ik oszt. Vagyis: Németh Lajos, „ 24-én d. e. „ III-ik oszt. Vagyis: Németh Elek.

tanító tanítványai közzvizsgája. A kottaimertől a vizsgálat június 15, 16 és 23-ik napján az illető osztályok közzvizsgája alkalmával tartatik. A közzvizsgák a templomban a kézimunka kiállítás az egyháztanácstermében, a gyümölcsfa nemesítés és tornaszat az illető gyakori helyeken tartatnak. A vizsgák d. e. mindig a reggeli istenizetelet végeztével d. u. pedig 3 órákor veszik kezdetüket. Midőn a vizsgálatokra egyháztanácsunk tisztelt tagjai, a születek, s általában a tanügy barátait meghívni szerencsés vagyok, kiváló tisztelettel maradtam Szentesen, 1896. évi június 6. Gerőcz Lajos, reform lelkész iskolaszaki elnök.

— **Iskolai értesítés.** Szentes város iparos tanoncz iskolai bizottságának f. hó 6-án hozott határozatából folyólag értesitem a tanoncztartó iparos és kereskedő urakat, mikép a város közönsége által tentartott alsó fokú iparos tanoncziskolában az 1895-96. tanévi osztály-vizsgálatok és ezvaró ünnepele a következő napokon es sorrendben fog megtartatni, u. m.:

Június 14-én d. e. 10 órákor a szabadkői és mértani rajzvizsga a tul a kurzán levő rajzteremben; június 15-én d. u. 5-7 óráig a harmadik, „ 16-án „ 5-7 „ a második, „ 18-án „ 5-7 „ az első, „ 19-én „ 5-7 „ az előkészítő osztályba járó tanonczok osztályvizsgálatai a ref. egyház központi iskolai helyiségében. Az ezvaró ünnepele június hó 21-én d. e. 10 órákor a kurzán tul levő közgyűlési teremben lesz megtartva. Mely osztályvizsgálatok és ezvaró ünnepele a t. szülők s általában a tanügy iránt érdeklődőket ezuton is tisztelettel meghívom. Szentesen, 1896. június 7-én.

Nyiry Gyula, biz. elnök.

— **Szinészet.** Vasárnap — félig telt ház előtt — Csiky Gergely egyetlen népsziműve, „A szökőlt asszony“ ment. Igazán okosan tette a boldogult nagy író, hogy erejét nem pazarolta a nép-

szimű írásra, mert ezzel ő épen ugy volt, mint Petőfi a regényírással. Az egyáltalában nem sikerült műből természetesen az előadók se csinálhattak valami nagyon élvezhető, habár az egykeszetükön, nem mult. Kedden leszállított helyarákkal „A zsidó honvéd“-et adták. Ha az anyagi eredmény akkora lett volna, mint amilyen nagy volt a tetszés, akkor színészeinknek nem lehetne oka a panaszra. A tapsal és éljenzéssel ugyanis nem fukarkodott a közönség. Feketét Szabolcsit nyilt jelenetben is kitapsolták, valamint Feketéné és Szabolcsiné is óvációkban részesültek, amit mindnyájának meg is érdemeltek. Szerdán nem tart előadást a társulat; csütörtökön pedig Nagy Pista jutalomjátéka lesz, amelyről alább tőzetesebben szólnunk. E helyen még csak annyit említünk meg, hogy a társulat már csak azért is megerdemlené a partolást, mert a publikum iránt kiméletes, amennyiben hetenként két-három pihenőnapot tart ami mindenestre méltányolást érdemel.

— **Jutalomjáték.** Csütörtökön június 11-én Nagy Pista javára Szilágyi József ur, a szegszárdi uri dalarda hírneves tenoristája és a helybeli első zenekar szives közreműködésével a következő darabok kerülnek színre. I. szakasz, Nyitány; előadja a helybeli I. zenekar. 2. Búsán szól a kecskeméti öreg templom nagy hangja iránynépdal szövege Posa Lajostól, zenéje Dankó Pistától, zenekísérettel éneklí Nagy Pista. 3. „Midőn anyám keblén viselt még“ honfiumáncz szövege Sárossy Gyulától zenéje Nyizsnyay Gusztávótól zenekísérettel éneklí Nagy Pista. Cox és Box vigjáték. II. szakasz. I. Gonnod Faust című nagyoperájából 2. Cavatina zongorakísérettel éneklí Nagy Pista, „Leánykérő népszimű I. felvonásban, a Budapesti népsziműz megnyitására írta L. Kossósy Jenő. III. szakasz. Halévy „Zsidónő“ cz. nagy opera. IV. felvonás változása (börtön jelenet.) zongora kísérettel előadja Nagy Pista. „Mikor megyek az oltárhoz esküdni“ és „Kossuth gyászdal.“ továbbá a Sákkingeni trombitás operából „Bucus dal“ végül „Edecs anyám minék szültél engemet“ elő adja Szilágyi József ur. Mint látnivaló, a műsor — mely egy bohózatot, egy népsziművet, kitűnő népdalokat és remek opera és operett részleteket tartalmaz — olyan változatos, amely páriát ritkítja, s így élvezetes estere számíthatunk. Reméljük tehát, hogy a publikum ezuttal a szokottnál nagyobb érdeklődést tanusít, amint a jatalmazandó, mint a magyar szimészet egyik jönevű derek tagja, bizonyára megerdemel.

— **A mindszenti nyári vásár épen a pusztaszeri ezredéves ünnepely napjára** — f. hó 27-re esik. Erre való tekintettel a község folyamodott a kereskedelmi miniszterhez, hogy a vásárt f. hó 21-én és 22-én tarthassa meg. A miniszter a kérvényt az érdekel község meghalgatása vegett elküldte a vármegye alispánjának, aki a szükséges intézkedéseket nyomban megtette. Nagyon valószínű, hogy a méltányos kérelem teljesített fog.

— **Sulyos ítélet.** Még az 1890 ik esztendőben történt, hogy Bugyi Mihály szentesi lakos a felesége, Csizser Erzsébet fölbujtására ennek testvére Csizser Kálmán a kutba ölte. A törvényszék öz. Bugyi Mihálynt és Csizser Kálmánt 15—15 évi fegyháza ítélte; a kir. tabla azonban a büntetést életfogytiglani fegyháza emelte föl. A kuria a királyi tabla ítéletét helyben hagyta, s e legfelsőbb ítéletet f. hó 3-án hirdették ki a bűnösök előtt.

— **Sertesvész.** A kapitánysághoz érkezett hivatalos értesítés szerint Mágocs és Derekegyháza községekhez tartozó összes majorkok a sertés vézre való tekintetből zár alá vétettek.

— **A közönség figyelmébe.** A főkapitány értesíti a közönséget s különösen a szülöket, hogy miután az utcán nagyon élván terjedve az ostromai való pattogatás, s e miatt a napokban is szerencsétlenség történt, mivel a lovak megokrosodnak, a gyermekeket ettől a mulatságtól tilták el. A rendőrök szagoru ellenőrzése vannak utasítva s a ki a tilalmat megszegi keményen fog büntetelni.

— **Veszélyes bika.** Az alsópárti csorda járáson egy veszélyes bika van. A kapitányság megkereste a polgármestert, hogy a veszedelmes állatot, mely év a napokban csaknem halalos balesetet okozott, távolítsa el a csordáról.

— **Órízik a halakat.** A kurca medrének halas töva történt atalakiasa folytán a kapitányság mindenféle eszközökkel megakarja őrizni az apró halakat így most egy állandó ór van felállítva a kurca mentén, a ki a kurcába vetődő apró jószágokat kérielhetetlenül lelővi.

— **Elszakadt kompaktól.** Folyó hó 7-én egy Csongrad felől jövő hajó a kompaktólet elszakította. Nem jellezték-e a hajóról vagy mi, csakhogy a kőteleit nem eresztették le. Valami nagy baj különben nem történt. A helybeli kapitányság tavirattilag megkereste a szegedi rendőrséget, hogy a hajót tartóztassák le, a felelős személyek kihallgatása vegett.

— **Országos vásárok.** A kapitánysághoz érkezett értesítések szerint Bekésen f. hó 12, 13 és 14-én, Horgoson f. hó 15 és 16-án Csánád Palotán pedig f. hó 13-án lesz az idei orsz. vásár.

— **Talált tárgyak.** A kapitányságnál több rendbeli talált tárgy van letéve. Egy esernyő; egy pakka kötött ruhánemű, és egy Sebők János gépmunkás nevére kiállított bizonyítvány. Tulajdonosaik kellő igazolás mellett átvehetik.

— **Kutya helyett két embert lőtt.** Lippa közelében, Mészdorgos községben a minap nagy szerencsétlenség történt. Dehelán Pável ottani lakos kutyája ugyanis megveszett és megmarta Dehelánnak az udvaron játszadozó gyermekeit. Ezután kiszökött az udvarról és futásnak eredt. A falu megremült népe ártalmatlanná akarja tenni a megveszett állatot és azért beszorította a szűk utcába. Az utcában lakó Pavlach Juon puskáját kézhez véve, udvara kerítésén át a kutyát czélba vette és lőtt. De golyója a tizenhat éves Birkschán Vasziliet érte, akinek mellkasán átfürödve, a háta mögött álló tíz éves Guzon Szavett befűllett is le-szalagoltta. Vaszilie rövid egy órai szenvedés után meghalt, a kis Szavettát pedig gyógykezelés alá vették. A két megmárt gyermeket Budapestre szállítják a Pasteur-intézetbe.

— **A levelező közönség figyelmébe.** A Budapestre szóló levelezéseket a hiányos címzés miatt még mindig nem lehet a kellő gyorsasággal kézbesíteni, mert a czimírathatban a t. közönség többnyire csak az utcát és a házszámot tünteti ki, holott ha a közigazgatási kerületet és lehetőleg az emelet, ajtószámot is feljegyzné, a levelezések kézbesítését meggyorsítaná és a postai közegek teendőit is megkönnyítené. Az utazó postai alkalmazottak — ugyanis — a Budapestre érkező mozgó- és kaulaupostákkal közvetített összes levelezéseket már utközben közigazgatási kerületek szerint rendezik oly czámból, hogy a kézbesítéssel foglalkozó székesfővárosi postahivatalok a rendezett levelezéseket a közigazgatási kerületekben alakított levélhordói kerületek szerint gyorsan szétosztíthatják. Ha a levelek címzése hiányos, az utazó postai alkalmazottak nemkülönbben a kézbesítő postahivatalok feladataikat a kellő időre megoldani nem képesek és ennél fogva kellő időre a levelek sem kézbesíthetők. Ujból felkérem tehát a t. közönséget, hogy saját érdekében a levelezések gyorsabb kézbesíthetése s a postai alkalmazottak amugy is terhes szolgáltatás megkönnyítése végett a Budapestre szóló levelezések czimírathatban az utca és házszám mellett a közigazgatási kerület (I—X-ig) és lehetőleg az emelet és ajtószámot is kiírni sziveskedjék. Budapest, 1896. május hó 23-án. D ü r r, s. k.

— **Asszonyszellőtő.** Tamási Ferencz jó módú beceai gazda nagyon belebolondult a szép Űrge Julcsába s elvette feleségül. A fiatal leány kénytelen-kelletlen hozzáment a már hajlottkorú emberhez, de sehogyan sem tudott hozzáörödni s folyton szökési kísérletet tett. Hogy ezeknek a dolgoknak véget vessen, furcsa gyógyszerhez folyamodott Tamási Ferencz. Amikor az asszony ugyanis a napokban az istállóban a tehenet fejte, rágyújtotta az épületet, a szomszédok azonban még idejében kimentették a megszeppent asszonyt. Csodálatos azonban hogy a kura használt s a menyecske azóta jobban szereti az urát, mint valaha.

— **Asszonyok állama.** Oroszországban, a Smolenski-kormányzóságnak van egy része, amelyet „asszonyok állama”-nak neveznek. Azért nevezik így, mert minden mezői munkát és az egész gazdaságot asszonyok látják el; a 17—60 éves férfiak kora tavasszal elmennek Oroszország legtávolabbi vidékeire, hogy ácsmunkát végezzenek; csak június végén mennek megint haza és július végén vagy augusztus elején ismét elvándorolnak. Az asszonyok pedig otthon szántanak, vetnek, váganak fát örölnék aratnak, egy szóval mindenben elvégezzik a férfiak munkáját. Ezek az asszonyok küls jükre nagyon elűtnek a szomszéd vidékek asszonyaitól. Középtermetűek, szélesek, szögletesek, erős izmuak, roppant mozgékonyak; mindenütt meg lehet őket ismerni különösen a fürge járásukról azután a ruhájukról, amely saját készítményű szövetből való és szabása nagyon praktikus a munkájuk szempontjából. A beszédmodoruk is más, mint a többi asszonyoké: trefásan beszélnek, sok közmondást használnak és különösen kitérnek az ő jőzön életmódjuk. Teljesen izolált életet élnek; a szomszéd vidékekről nem is jönnek hozzájuk kérék, mert csak a maguk vidékéről való férfiakhoz mennek feleségül. A falviak nagyon csön-desek, amikor a férfiak nincsenek otthon és érdekes a vidék kivált nyáron. A mezőkön nincs egyetlen férfi sem, mindenütt csak asszonyok és asszonyok, kék és piros kendőik messzire látásának. Nagy ritkán jön a mezőn egy-egy hófehér hajú aggyastyan. Az asszonyok gyakran tartanak gyűléseket is a községben. A legöregebb lakó felesége vezeti férje távollétében a község ügyeit, ő hívja egybe a gyűléseket és ő adja ki az intézkedéseket. És az asszonyok gyűlései rövidebbek és jobban végződnek, mint a férfigyűlések. Nincs idejük csevegni, mindenki siet, hogy hazajusszon s elvégezze a dolgát. Csak olyankor tartanak soká a gyűlések amikor a közös pénzeket kell elosztani, mert a számolásban roppant gyöngék ezek az amazonok ilyenkor sokan magukkal viszik az iskolagyermeket, akik már be vannak avatva a számtan titkaiba. Az asszonyok

különbben helyzetükbe annyira beleélték magukat, hogy eszükbe sem jut a sulyos sors miatt való panaszkodás. Ugy mondák, isten akarta, hogy a hatvanéves kort egyikük sem éri el, hogy gyermekeik legnagyobbbrészt kicsi korukban meghalnak és hogy nem élhetnek rendes házaséletet, hanem úgy szólván örökös özvegységre vannak kárhoztatva. Nem keserednek el hanem vgan, ernyedetlenül, igazán csak a sulyos munkának szentelik egész életüket.

C S A R N O K.

Alaptalan vádak a kiállítás ellen.

(Folytatás és vége.)

Igy vagyunk a többi illetekkel is. Minden vendéglős fizet minden szék után naponként egy krajczárt. A legnagyobb vendéglőterület 1000, a legkisebb 200 székkel van felvéve; ez az adó tehát a kiállítás egész tartama alatt kitesz: a kis vendéglőknél 360 frtot, a legnagyobbknál 1800 frtot (teljes hat hónapra). A legutóbbi prágai orsz. kiállításon a vendéglősök ötször ekkora pauszális bérösszeget fizettek.

Az italok után kivett fogyasztási illetek a következők: Asztali bor hektoliterenkint 5 frt; palackbor után literenkint 40 kr; deciliterenkint tehát a fogyasztási illeték az asztali bornál fél, a jobb bornál egy krajczárt tesz ki. A nagy üveg pezsgők után az adó 20 kr., tehát poharanként 4 kr., likör, cognac stb. után az adó literenkint 50 kr., tehát poharankint 1/4 kr. A szodaviz után üvegenként 2 krajczár, asványviz után fél literenkint 3 kr.

A külföldi borok és italok természetesen sokkal jobban meg vannak adóztatva (bor 60 kr., pezsgő 1 frt stb.) Vegre a sőr, mint már említve volt hektoliterenkint 4 frtot fizet (a nürbergi kiállításon 12 márka volt ez az adó hektoliterenként.)

Mindezek az adók különben sokkal mérsékeltebbek, mint az ujjabbkori nagyobb kiállítások alkalmával kivett fogyasztási adók s a legtávolabbról sem képezhetik és nem is képezik elégedetlenség tárgyát és ezért az igazgatóság e szerződésileg megállapított kötelezettségeken tagitani nem akar és nem is fog. Az 1888-ik kiállításon is — nagyon csekély eltéréssel — a mostani fogyasztási adók voltak érvényben.

Es hogy áll a dolog a vendéglőbeli árakkal? A kiállítás használatban lévő étlapok árainak összeállításra a következők:

Ételek ára	Csárták			Vendéglők		
	Debreceni	Báthtoni	Kirikás	Dörber Komner	Károlyvárosi	Polgári utca
Leves:						
Fehér leves	10 10	8 10	10 10	10 10	10 10	10 10
Külön leves	20 15	15 20	20 20	20 20	20 15	20 15
Főzelék hússal	35 30	30 30	30 30	30 30	30 30	30 30
Húsételek:						
Marhabús mártás	35 35	35 35	40 40	40 40	40 40	40 40
Gulyás v. pörkölt	35 40	40 35	— 35	35 35	— 45	— 45
Sülték:						
Sült v. r. csirke	70 70	70 70	70 70	70 70	70 70	70 70
Borjuves v. csiz	60 60	60 60	60 60	60 60	60 60	60 60
Serteskaraj	60 30	60 60	60 60	60 60	60 60	60 60
Rostélyos	60 60	60 60	60 60	60 60	60 60	60 60
Angol rostbeaf	60 70	70 70	70 70	70 70	— 70	— 70
Tészta:						
Főtt tészta	30 25	30 25	30 30	30 30	30 30	30 30
Sült tészta (torta)	35 40	40 35	30 40	40 30	30 35	30 35
Egy pohár sőr	14 13	13 14	14 14	14 14	14 14	14 14

adag szalámi 20 kr.

Az étlapokon kitett árakat minden vendéglős tartozik szigoruan betartani, s azt a pinczért, a ki az étlapokon kitett árakat nem respektálja, vagy csalási kísérletet követ el, az igazgatóság megokolt feljelentés esetén kitiltja a kiállítás területéről.

Ime ez az a nagy drágaság, melylyel közönségünket elriogatják a kiállítástól.

Pedig a ki érti a dolgot és a kiállításunkat látta, az a legtárgyalogabb itélettel kénytelen elismerni, hogy ily nagyszabású, szép, minden tekintetben sikerült és tökéletes országos kiállítás még nem volt a kontinensen.

Ne is legyen intelligens ember az országban, aki ezt az ezredéves kiállítást ne nézné meg. Már is országos mozgalom indult meg, hogy a magyar társadalom minden rétegebe behatoljon az a tudat, hogy ez a kiállítás méltatása ezereves történetünk

dicsőséges eseményeinek és biztatás, buzdítás a eredményteljes jövőre nézve.

A mit a magyar ember itt együtt láthat hazánk kulturális és gazdasági életének jellemzésére, az felelőleg hat mindenkre. A kiállítás hatása tehát ép úgy, mint az ezerev többi nagy ünnepeinek hatása nem egy pillanatra vannak számítva, át kell érezni ezt a buzdítást és lelkesítést s nemzedékről nemzedékre erőt merítenünk a jövő munkásságra abból, a mit itt szemlélni és tapasztalni fogunk.

Gelléri Mór.

Figyelmeztetés.

Tapasztaljuk, hogy a nagy érdemű közönség a magyar királyi államvasutak és a kassa-oderbergi vasut állomás-pénztárainál Budapestre kiadott mérsékelt menet-terti jegyek által nyújtott kedvezmények felől nincsen kellőleg tájékozva, az ezeket menő tudakozódások folytán, ez uton hozzuk az utazó közönség tudomására, hogy ezen mérsékelt menettéri jegyek p. o. a II-ik osztályu XIV-ik vonalszakaszról — egy ebédszelvényt, inelyet az utas tetszése szerint választható elsőrendű fővárosi és kiállítási vendégülkben érvényesíthet, egy kiállítási, egy Ós-Budavári belépti jegyet, továbbá mérsékelt belépti jegyre jogosító utalványokat az „Ecce Homo” festményhez, a Feszty körképhez, az állatkerthe a Balon Captif-hoz, a „Párisi mulatóba” tartalmaz, mely kedvezmények, ha teljesen igénybe vétetnek, mintegy 3 és fél forintnyi értéknek felelnek meg. A III. osztályu utasoknál ugyanily arányu a kedvezmény.

Ezen jegyekkel magasabb kocsisztály és gyorsvonat is használható, a rendes árkülönbözet rafizetésével.

A jegyfűzeteinkkel utazók azon előnyben is részesülnek, hogy kényelmesen új burtorzattal, szállodaszereleg berendezett bñrházainkban, amennyiben üres szobakkal rendelkezünk, már 1 frttől kezdve lakást kaphatnak.

Egy és több napra szóló teljes ellátást, lakást, kiállítási, Ós-Budavári belépti, szórakoztatási, közlekedési stb. szelvényeket tartalmazó jegyfűzetek nevezett vállalatnál szinte kaphatók és pedig következő kombinációkban:

Vasuti jegy nélkül lakás, étkezés és szórakoztatási szelvényekkel, csak szórakoztatásra és élelmezésre, csak lakásra és szórakoztatásra.

Ezen jegyfűzetek váltása által bárki előre meghatározhatja hogy a kiállításra való felrindulása neki mennyi költséget o os és ezáltal az alaptalan és rosszakaratulag terjesztett hírek a budapesti drágaságról megcafoztatnak.

Felvilágosítással és részletes tájékoztatókkal szolgál a központi iroda Budapest Gizella-tér 4-ik szám, a pályaudvarokon levő irodák az érkezési oldalon, valamint a kiállításban a tudakozó és kaluz intézet.

A m. kir. államvasutak városi menetjegy irodája által létesített

Millennium-Utasási- és Ellátási vállalat.

Ásvány- vizek

idei
friss töltésben
és mindenféle
kvalitásban
jutányosan kap-
hatók
nagyban és ki-
csinyben

EISLER

LAJOS
tyukpiacztéri
fűszer és csemege
kereskedésében.